

VLADIMIR NAZOR:

Öröm

(részlet)

Ó, hazánk ifjúsága! — Akiket a nap melegít;
És ti, a sírban, és ti, akikhez az est közelít:
Imé, halljatok! — A kaput
Szélesre tárjátok és nyíljon meg sirotok.
Az új kor küszöbén máglyaként lobogok,
És hirt hozok, dicső szavút.

1.

Imé, halljatok, hazánk ifjai! — Ti még
Sötéttel vagytok teli; gyertyátok alig ég
És házatokban fekszik még a holt.
De ne féljete! Meghalt már százszor is a múlt
És nem kísért, ha éjjélre kongat
Az óra — s nem zörget többé, ami volt.

Mi készülünk már túlsó partra, s ott
Felgyújtunk minden hidat és hajót,
Hogy sose jöjjön többé már: a vissza!
Sötétből fel a fénylő csúcsra mászunk,
És ott kibontjuk habfehérlő sátrunk,
Amely a napfényt örökre beissza.

És míg jég van s köd van a szívek legmélyén,
Magosba felszállok, hullámok tetején,
És torkom kitéárom, és felhasad lelkem.
Addig énekelek, míg mi szürke, volt csak,
Míg boldogok leszünk. — Ti élők és holtak,
Imé, hallgassatok, halljatok meg engem!

(Gál László átköltése)